

นโยบายประชานิยมของรัฐบาลแพทองธาร ชินวัตร : กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต The Populist Policies of the Paethongtarn Shinawatra Government: A case Study of Digital Wallets

สุนิสา โฟธิศรี^{1*}, ศศิธร ศูนย์กลาง², และชัย สมรภูมิ³

Sunisa Phosri¹, Sasithorn Soonklang², and Chai Samorbhum³

¹รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, Political science Surindra Rajabhat University, Thailand.

²⁻³อาจารย์สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, Lecturer in Political Science, Surin Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : Sunisaphosri2517@gmail.com

DOI : 10.65205/jasrru.2025. 3215

Received : November 9, 2025; Revised : December 17, 2025; Accepted : December 21, 2025

บทคัดย่อ (Abstract)

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เสนอแนวทางการพัฒนานโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทอง : กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยเก็บข้อมูล โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากประชาชน 388 คน ในตำบลตรมไพร อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ด้วยแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.915 และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 14 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประชาชนในชุมชนมีความคิดเห็นต่อระดับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D.= 0.746) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย เป็นด้านที่มีระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.758) รองลงมา คือ ด้านความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.861) ด้านความเข้าใจในนโยบาย ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.853) ด้านความคุ้มค่าและผลกระทบทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.850) ตามลำดับ และสุดท้าย คือ ด้านความโปร่งใสและการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.850)

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิ์เงินดิจิทัลวอลเล็ต พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อระดับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิ์เงินดิจิทัลวอลเล็ต แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อระดับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

Citation : Phosri, S., Soonklang, S., & Samorbhum, C. (2025). The populist policies of the Paethongtarn Shinawatra government: A case study of digital wallets. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 77-90.

<https://doi.org/10.65205/jasrru.2025. 3215>

3. แนวทางการพัฒนานโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทอง : กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ได้แก่ (1) เพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารและการเข้าถึงสิทธิ์ (2) กำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนและจำเพาะ (3) บูรณาการกับนโยบายพัฒนาอาชีพระยะยาว (4) เพิ่มความโปร่งใสในการบริหารจัดการ และ (5) เปลี่ยนจากการแจกเงินชั่วคราวเป็นการเสริมศักยภาพอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ (Keywords) : นโยบาย, ประชานิยม, ของรัฐบาล

Abstract

This research aims to: (1) study the level of public opinion toward the populist policy of the Paethongtarn Shinawatra government, with a case study of the Digital Wallet scheme; (2) compare public opinions toward this policy by personal factors; and (3) propose guidelines for improving the development of the government's populist policy. The study employed a mixed-methods approach. Quantitative data were collected through questionnaires from 388 respondents in Tromphrai subdistrict, Sikhorphum district, Surin province, selected by multi-stage sampling using Yamane's formula with a confidence level of 95 percent. The reliability coefficient of the questionnaire was 0.915. Qualitative data were gathered through in-depth interviews with 14 key informants, including local administrators, community leaders, and representatives of the public sector. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA.

The results revealed that the overall public opinion toward the populist policy of the Paethongtarn Shinawatra government, focusing on the Digital Wallet project, was at a high level. Considering each aspect, the appropriateness of the target group ranked the highest ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.758), followed by the consistency with public needs ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.861), understanding of the policy ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.853), economic value and impact ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.850), and transparency and management ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.850), respectively. Comparative analysis showed that gender, age, education, and occupation did not significantly differ in opinions toward the policy. However, income levels and registration for the Digital Wallet benefit demonstrated statistically significant differences at the 0.05 level.

The policy development guidelines suggested include: (1) improving clarity and communication to ensure equitable access; (2) specifying target groups such as low-income earners and vulnerable populations; (3) integrating the Digital Wallet policy with long-term economic empowerment and career development initiatives; (4) enhancing transparency through independent financial audits; and (5) shifting from temporary cash transfers to sustainable capacity-building programs. The study concludes that while the Digital Wallet policy has stimulated short-term consumption and political engagement, it requires

structural reforms emphasizing transparency, inclusiveness, and sustainability to serve as an effective and responsible populist policy in Thailand's digital economy.

Keywords : Policy, Populism, Government

บทนำ (Introduction)

นโยบายประชานิยม (Populist Policy) ได้กลายเป็นกลไกสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ทางการเมืองของไทย โดยเฉพาะในช่วงเปลี่ยนผ่านของการเลือกตั้งใหญ่ในปี พ.ศ. 2566 ซึ่งรัฐบาลที่นำโดยพรรคเพื่อไทย ภายใต้การนำของแพทองธาร ชินวัตร ได้นำเสนอนโยบาย “เงินดิจิทัลวอลเล็ต 10,000 บาท” ให้แก่ประชาชนอายุ 16 ปีขึ้นไป เพื่อกระตุ้นการบริโภคและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจระดับฐานราก โดยอิงบนฐานเทคโนโลยีดิจิทัลและการกระตุ้นอุปสงค์ในระบบเศรษฐกิจอย่างเร่งด่วน (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2566) แนวคิดของนโยบายดังกล่าวมีลักษณะการผสมผสานระหว่างนโยบายสวัสดิการและนโยบายการคลังแบบขับเคลื่อนด้วยภาคประชาชน (Bottom-up Economic Recovery) โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือกลางในการควบคุมและกระจายสิทธิประโยชน์ให้ถึงประชาชนอย่างทั่วถึง การออกแบบนโยบายนี้ได้อ้างอิงจากสมมติฐานทางเศรษฐกิจว่า เงินที่ไหลเวียนผ่านระบบดิจิทัลในระดับพื้นที่จะก่อให้เกิดการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม และช่วยลดช่องว่างระหว่างประชาชนที่อยู่ในระบบการเงินและผู้ที่ยังเข้าถึงบริการทางการเงิน (financial inclusion) ซึ่งถือเป็นประเด็นสำคัญในสังคมไทยยุคหลังโควิด-19 ที่ประชาชนจำนวนมากตกอยู่ในภาวะหนี้ครัวเรือนสูง รายได้ไม่แน่นอน และความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจที่ลึกขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2566) อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความหวังจากประชาชนบางกลุ่ม แต่นโยบายดังกล่าวก็ได้รับการตั้งคำถามอย่างกว้างขวางทั้งในแง่ความพร้อมของโครงสร้างดิจิทัล ความเป็นไปได้เชิงงบประมาณ และความยั่งยืนของผลลัพธ์ในระยะยาว (วิโรจน์ ณ ระนอง, 2566)

นโยบายเงินดิจิทัลจะเป็นที่กล่าวขานว่า “กล้าหาญ” และ “พลิกเกมการเมือง” แต่ก็ถูกวิพากษ์ในหลายมิติ ตั้งแต่ข้อจำกัดด้านฐานะการคลังของประเทศ ไปจนถึงความเสี่ยงต่อการสร้างความเคยชินในการพึ่งพานโยบายประชานิยมอย่างไม่มีเงื่อนไข (TDRI, 2023) งานวิจัยของอิสระ มุสิกะพันธ์ (2566) วิเคราะห์ว่า หากไม่มีการควบคุมกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน และหากปราศจากกลไกกำกับการใช้จ่ายที่ตรวจสอบได้ นโยบายดังกล่าวอาจก่อให้เกิด “ภาวะเงินรั่วไหล” และกลายเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณโดยไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในระบบเศรษฐกิจฐานราก อีกทั้งยังอาจเป็นการบิดเบือนกลไกตลาดในระดับท้องถิ่นในบางพื้นที่ ในมิติสังคม-การเมือง ประเด็น “ประชานิยมแบบดิจิทัล” นี้ยังเปิดข้อถกเถียงเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในระบบรัฐ และบทบาทของเทคโนโลยีที่เข้ามากำหนดรูปแบบการดำรงชีวิตของประชาชนในรูปแบบใหม่ ซึ่งข้ามพ้นจากประชานิยมเชิงสัญลักษณ์ในอดีตไปสู่ “ประชานิยมที่ควบรวมกับข้อมูล” (data-driven populism) ที่ซับซ้อนกว่าเดิม (Banerjee & Duflo, 2019) ขณะเดียวกัน เสี่ยงจากภาคประชาสังคมและนักเศรษฐศาสตร์หลายฝ่ายต่างชี้ว่า การขับเคลื่อนนโยบายที่ใช้ทรัพยากรสูง ควรตั้งอยู่บนฐานหลักการบริหารจัดการที่มีกลไกติดตามผลที่เข้มแข็ง ซึ่งเป็นจุดอ่อนในหลายโครงการประชานิยมที่ผ่านมาของประเทศไทย เช่น กองทุนหมู่บ้าน หรือโครงการช่วยเหลือเกษตรกร (สุนทร บุญยรัตเวช, 2562)

บริบทของการเปลี่ยนผ่านเชิงนโยบายที่สำคัญเช่นนี้ การวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับ “นโยบายเงินดิจิทัลวอลเล็ต” จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความเข้าใจที่รอบด้าน ทั้งในเชิงแนวคิด เศรษฐกิจ การเมือง และพฤติกรรมของผู้รับนโยบาย เพื่อประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของนโยบายประชานิยมในยุคดิจิทัล

Citation : Phosri, S., Soonklang, S., & Samorbhun, C. (2025). The populist policies of the Paethongtarn Shinawatra

government: A case study of digital wallets. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 77-90.

<https://doi.org/10.65205/jasrru.2025.3215>

งานวิจัยนี้ไม่เพียงมุ่งเน้นการตรวจสอบ “ผลลัพธ์ปลายทาง” แต่ยังตั้งเป้าในการวิเคราะห์กระบวนการออกแบบนโยบาย การสื่อสารของรัฐ และการรับรู้ของประชาชนในระดับพื้นที่ เพื่อเสนอข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่มีความเป็นไปได้และเหมาะสมในระยะยาว นอกจากนี้ การศึกษานี้ยังมีบทบาทในการเชื่อมโยงหลักการตามรัฐธรรมนูญและยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะมาตรา 75 ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 ซึ่งระบุให้รัฐบาลต้องบริหารประเทศโดยมุ่งเน้นความยั่งยืน ความโปร่งใส และความคุ้มค่า รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่กำหนดให้รัฐต้องลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างระบบเศรษฐกิจที่เป็นธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) ด้วยเหตุนี้ การวิเคราะห์นโยบายเงินดิจิทัลในฐานะ “เครื่องมือประชานิยมยุคใหม่” จึงไม่เพียงสะท้อนแนวโน้มการเมืองไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างองค์ความรู้ที่สามารถใช้ประเมินอนาคตของนโยบายประชานิยมในบริบทเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยและภูมิภาค

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า แนวคิดประชานิยมได้รับการอธิบายว่าเป็นเครื่องมือทางการเมืองที่เน้นการตอบสนองต่อประชาชนกลุ่มใหญ่ โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย เพื่อสร้างการยอมรับเชิงนโยบาย (Mudde & Rovira Kaltwasser, 2017) งานวิจัยในประเทศไทย เช่น วิโรจน์ ณ ระนอง (2561) และสุชิน วงษ์ไชย (2565) ชี้ให้เห็นว่านโยบายประชานิยมแม้จะกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้น แต่ขาดกลไกความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่อิสระ มุสิกะพันธ์ (2566) วิเคราะห์ว่า นโยบายเงินดิจิทัลอาจก่อให้เกิดผลดีหากมีการควบคุมกลุ่มเป้าหมายอย่างรัดกุม ส่วนงานของ Banerjee และ Duflo (2019) สนับสนุนการใช้เงินช่วยเหลือโดยตรงแต่ต้องอยู่ภายใต้การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพโดยรวม งานวิจัยที่ผ่านมาเน้นประเด็นด้านประสิทธิภาพของนโยบายประชานิยมในเชิงเศรษฐกิจ การเมือง และพฤติกรรมผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ขณะที่ช่องว่างสำคัญยังคงอยู่ในเรื่องของการรับรู้ของประชาชนระดับพื้นที่ต่อ “ประชานิยมยุคดิจิทัล” และกลไกติดตามผลในบริบทการคลังและสังคมไทย ซึ่งยังต้องการการศึกษาต่ออย่างเป็นระบบ

ตำบลตรมไพร อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นชุมชนชนบทขนาดเล็กกลางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีลักษณะเศรษฐกิจพึ่งพาเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยเฉพาะการทำนา ปลุกพืชเศรษฐกิจ และเลี้ยงสัตว์ในครัวเรือน จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2566) พบว่า ตำบลตรมไพร มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของจังหวัด และมีประชากรจำนวนมากที่ยังอยู่ในระบบสวัสดิการของรัฐ เช่น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐและโครงการคนละครึ่ง ทำให้พื้นที่นี้มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของนโยบายประชานิยม และเป็นกลุ่มเป้าหมายโดยตรงของนโยบายเงินดิจิทัลวอลเล็ต การวิเคราะห์ตามกรอบ SWOT พบว่า จุดแข็ง (Strengths) ของพื้นที่ คือ ความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน เช่น กลุ่มออมทรัพย์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มสตรี ที่มีความร่วมมือกันในกิจกรรมทางสังคมและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันประชาชนส่วนใหญ่ยังมิพัฒนาธรรมการช่วยเหลือและความสัมพันธ์ในระดับชุมชนที่ดี อันเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายภาครัฐสู่ระดับท้องถิ่น จุดอ่อน (Weaknesses) ได้แก่ ข้อจำกัดด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล ความรู้ทางการเงิน และระบบอินเทอร์เน็ตที่ยังไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน ส่งผลให้การนำ “เงินดิจิทัล” ไปใช้อาจมีอุปสรรคทางเทคนิคและความเข้าใจในกลุ่มผู้สูงอายุหรือผู้มีรายได้น้อย นอกจากนี้ยังพบว่า บางกลุ่มมีความลังเลที่จะใช้แอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ด้วยความกลัวภัยไซเบอร์หรือความไม่คุ้นชินกับเทคโนโลยี (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2566) โอกาส (Opportunities) คือ พื้นที่ตำบลตรมไพรมีแนวโน้มได้รับการสนับสนุนจากโครงการรัฐด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล และการสนับสนุนจากหน่วยงานท้องถิ่น เช่น อบต. และโรงเรียน ในการอบรมหรือให้ความรู้เรื่องเทคโนโลยีการเงินสมัยใหม่ รวมถึงการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับชุมชนผ่านเงินที่ไหลเวียน

จากนโยบายประชานิยม อุปสรรค (Threats) ที่สำคัญ ได้แก่ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายภาครัฐ การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และความไม่ชัดเจนด้านกฎหมายหรือหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินดิจิทัล ซึ่งอาจส่งผลให้ประชาชนสับสน ขาดความมั่นใจ และไม่สามารถวางแผนการใช้จ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ ตำบลตรมไพรจึงเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการศึกษาผลกระทบของนโยบายประชานิยมในเชิงพื้นที่ ทั้งในด้านการรับรู้ การตอบสนอง และโอกาสในการนำเสนอข้อเสนอเชิงนโยบายที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นและความพร้อมของประชาชนอย่างแท้จริง

ดังนั้น จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบการศึกษาเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายประชานิยมของรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยมุ่งเน้นวิเคราะห์ความเข้าใจและการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อนโยบายดังกล่าวในหลากหลายมิติ อาทิ ความชัดเจนของนโยบาย ความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ ความโปร่งใสในการดำเนินงาน และความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในบริบทปัจจุบัน งานวิจัยนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนานโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทอง : กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ให้นโยบายประชานิยมไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือทางการเมือง หากแต่สามารถนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มศักยภาพของประชาชนในระยะยาว

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนานโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทอง : กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

นโยบายประชานิยม (Populist Policy) หมายถึง นโยบายที่รัฐบาลหรือพรรคการเมืองนำมาใช้เพื่อสร้างความนิยมและการสนับสนุนจากประชาชน โดยมุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็น กลยุทธ์ทางการเมืองแบบหนึ่งที่มีมุ่งเน้นการดึงประชาชนมาเป็นแนวร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและให้การสนับสนุนเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ แนวมีแนวคิดที่จะต่อต้านระบอบการปกครองเก่าหรือกลุ่มชนชั้นนำและการปกครองแบบอภิชนาธิปไตย เพื่อเอาใจประชาชนทั่วไปซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของสังคม (ภัทร หวังกิตติกุล, 2560) ซึ่งมักอยู่ในรูปของการให้สิทธิประโยชน์โดยตรง เช่น การแจกเงิน การอุดหนุนสินค้าและบริการ การลดภาระค่าใช้จ่าย หรือการให้สวัสดิการต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยหรือกลุ่มเปราะบาง แม้นโยบายประชานิยมจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและลดความเหลื่อมล้ำในระยะหนึ่ง แต่หากขาดการบริหารจัดการที่รอบคอบและแหล่งงบประมาณที่มั่นคง ก็อาจก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจในระยะยาว เช่น ภาระหนี้สาธารณะ

Citation : Phosri, S., Soonklang, S., & Samorbmhum., C. (2025). The populist policies of the Paethongtarn Shinawatra

government: A case study of digital wallets. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 77-90.

<https://doi.org/10.65205/jasrru.2025.3215>

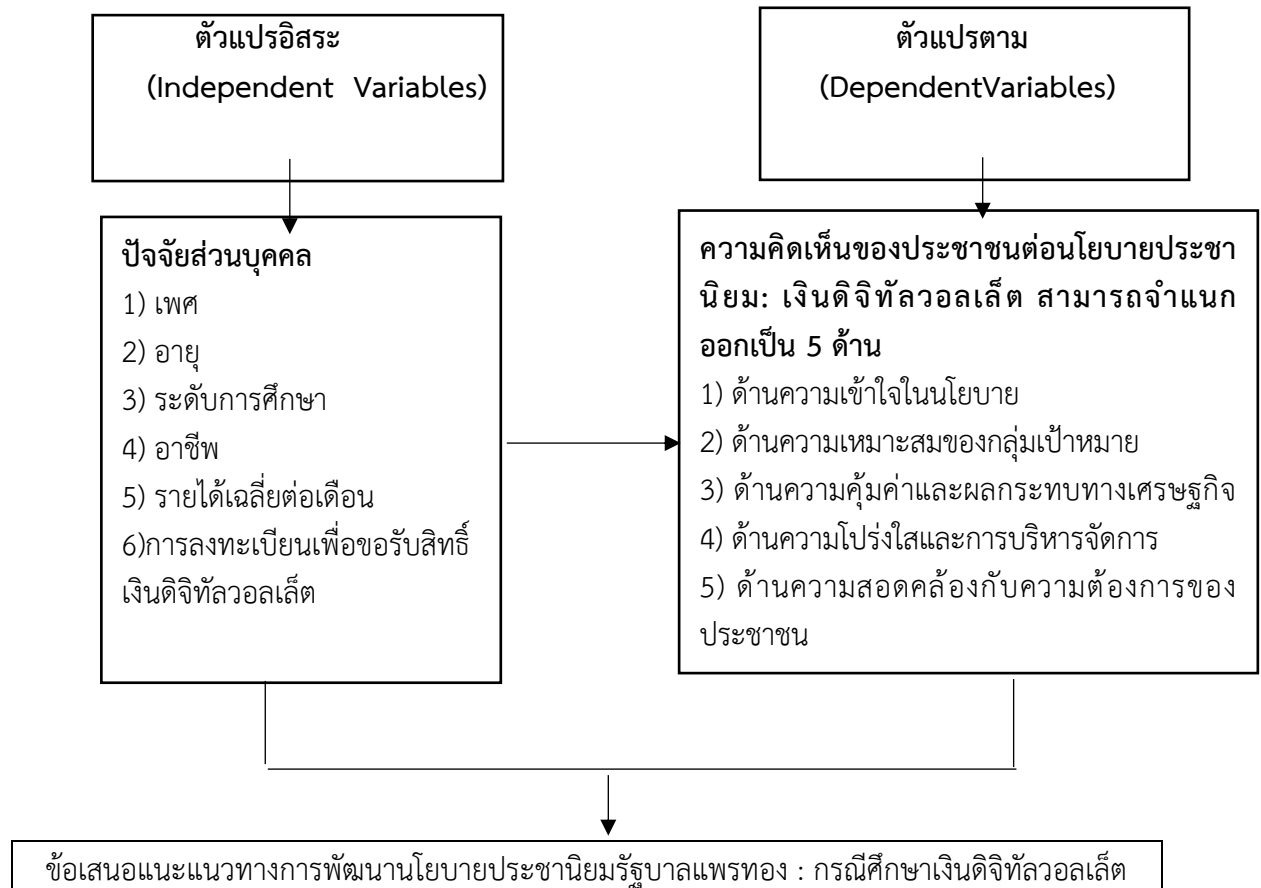
หรือการบิดเบือนกลไกตลาด นโยบายทางการเมือง กรณีนโยบายประชานิยมในประเทศไทยเกิดขึ้นอย่างชัดเจนในช่วง ปี พ.ศ.2544 เนื่องจากปัจจัยหลักสำคัญ 2 ประการคือ การใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 และการเกิดเหตุการณ์วิกฤตเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2540 ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการนำประชานิยมมาใช้ (อนุก เหล่าธรรมทัศน์, 2549 ; นันทวุฒิ พิพัฒน์เสรีธรรม, 2551; ลิขิต ชีระเมคิน, 2550) ซึ่งพรรคไทยรักไทยที่สามารถนำประชานิยมมาใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรมเป็นพรรคการเมืองที่ ประสบผลสำเร็จมากที่สุดจนได้รับชัยชนะจากการเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศได้สำเร็จใน พ.ศ.2544 (ภัทร หวังกิตติกุล, 2560) อันมีปัจจัยทั้งในด้านเศรษฐกิจการเมือง และสังคมเป็นสิ่งแวดล้อมให้เกิดปรากฏการณ์ประชานิยมดังกล่าวขึ้น

นโยบายเงินดิจิทัลวอลเล็ต (Digital Wallet Policy) เป็นนโยบายประชานิยมรูปแบบหนึ่งของรัฐบาลแพทองธาร ชินวัตร ที่มีเป้าหมายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและเพิ่มกำลังซื้อของประชาชน โดยให้เงินดิจิทัลจำนวน 10,000 บาท ผ่านแอปพลิเคชัน "ดิจิทัลวอลเล็ต" แก่ประชาชนอายุ 16 ปีขึ้นไป เพื่อใช้จ่ายในร้านค้าที่กำหนดจากที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน นโยบายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการเงิน (Digital Finance) และสร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในประเทศ อย่างไรก็ตามนโยบายดังกล่าวยังเผชิญข้อถกเถียงในหลายด้าน เช่น ความพร้อมของระบบเทคโนโลยี แหล่งเงินทุนความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ ความโปร่งใสในการบริหารจัดการ และความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ควรได้รับการศึกษาและประเมินผลอย่างรอบด้าน

นโยบายทางการเมือง ในงานศึกษาวิจัยของ ประชาอุท ภูบรรทัด, กิตติศักดิ์ วัฒน, และ พรสวรรค์ สุขไมตรี เรื่องนโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับนโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักการบริหาร 7 กับนโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการ ชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมวิธี ได้แก่ การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ จากการแจกแบบสอบถามและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับนโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.75) 2) หลักการบริหาร 7 มีความสัมพันธ์กับนโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($R = 528^{**}$) 3) ปัญหาอุปสรรค พบว่า กองทุนสวัสดิการชุมชนยังขาดการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ การชี้แจงการดำเนินงานไม่ชัดเจน ขาดความชำนาญในการใช้เทคโนโลยี และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มสวัสดิการ ชุมชนยังมีน้อย ข้อเสนอแนะ พบว่า หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานแก่สวัสดิการชุมชน มีการประชุมชี้แจงผลการดำเนินงานทุกเดือน จัดอบรมสมาชิกเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกันระหว่างกลุ่มสวัสดิการชุมชนต่าง ๆ เพื่อสร้างความสามัคคีภายในชุมชน

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) (ถ้ามี)

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในข้างต้น ทำให้สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง นโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยเรื่อง นโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผ่านการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) รวมถึงการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับบุคคลสำคัญ (Key Informants) และข้อมูลสำคัญอื่นๆ ในกระบวนการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

จำนวนประชากรทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีสิทธิ์รับเงินดิจิทัลวอลเล็ต ในเขตตำบลตรมไพร อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุรินทร์ ทั้งหมด จำนวน 6,584 คน (ข้อมูล เดือนมีนาคม 2568 อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดสุรินทร์)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิรับเงินดิจิทัลวอลเล็ต ในเขตตำบลตรมไพร อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 388 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) และการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมากน้อยตามสัดส่วนของคณะ ซึ่งใช้ระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ที่นัยสำคัญ 0.05 ดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n =จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของประชากรตัวอย่างที่ควรสุ่ม

N =จำนวนหน่วยทั้งหมด หรือขนาดของประชากรทั้งหมด

e =ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง (0.05)

ประชากรทั้งหมด เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{แทนค่าสูตร } n &= \frac{6,584}{1+6,584(0.0025)} \\ &= \frac{6,584}{17} \\ &= 388\end{aligned}$$

ดังนั้น จึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 388 ราย

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Qualitative Research) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้นเกี่ยวกับ การมีสิทธิรับเงินดิจิทัลวอลเล็ต ในเขตพื้นที่ตำบลตรมไพร อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้

2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมนโยบายประชานิยมของรัฐบาลแพทองธาร ชินวัตร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

1) ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชน จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพ 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ6) ประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้นโยบายของรัฐที่ผ่านมา

2) ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยม: เงินดิจิทัลวอลเล็ต แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณ ค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert)

3) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนานโยบายประชานิยมที่เน้น ความโปร่งใส ความครอบคลุม และความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ

การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายรัฐบาล กำหนดกรอบโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ในแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงด้าน 1 โครงสร้าง (Construct Validity) และเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของเครื่องมือ

Citation : สุณิสา โพธิ์ศรี, ศศิธร ศูนย์กลาง และชัย สมรภูมิ. (2568). นโยบายประชานิยมของรัฐบาลแพทองธาร ชินวัตร : กรณีศึกษาเงิน

ดิจิทัลวอลเล็ต. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ, 3(6), 76-90. <https://doi.org/10.65205/jasrru.2025.3215>

วิจัย (Format) ด้านการใช้ภาษา(Wording) และด้านอื่น ๆ ของข้อคำถามแต่ละข้อที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ ได้ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป อยู่ระหว่าง 0.69-1.00

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่า Try-Out เท่ากับ 0.985 และแบบสัมภาษณ์มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 975

3.วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อขออนุญาตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตรมไพร อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

3.2 เตรียมความพร้อมของแบบสอบถามให้มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลไปเสนอขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลต่อ พร้อมชี้แจงรายละเอียดของการดำเนินการศึกษาวิจัยและการดำเนินการเพื่อใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

3.3 นำแบบสอบถามไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยลงไปเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับคืนทั้งหมดแล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ถ้ายังไม่สมบูรณ์คัดแบบสอบถามฉบับนั้นออกแล้วดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่จนครบจากนั้นจึงได้เริ่มทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีการวิจัยที่เลือก ใช้ในครั้งนี้

4.การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบค่าที (T-test) ค่าเอฟ (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในกรณีที่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทำการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยวิธีผลนัยสำคัญน้อยที่สุด

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ตามศักยภาพกรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต 5 ด้าน โดยภาพรวม จำแนกตามรายด้าน

(n = 388)

นโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร : กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
ด้านความเข้าใจในนโยบาย	3.53	0.853	มาก	3
ด้านความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย	3.73	0.758	มาก	1
ด้านความคุ้มค่าและผลกระทบทางเศรษฐกิจ	3.50	0.850	มาก	4
ด้านความโปร่งใสและการบริหารจัดการ	3.50	0.850	มาก	5
ด้านความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน	3.70	0.861	มาก	2
ภาพรวม	3.59	0.746	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.746) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ด้านความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย เป็นด้านที่มีระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.758) รองลงมา คือ ด้านความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.861) ด้านความเข้าใจในนโยบาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.853) ด้านความคุ้มค่าและผลกระทบทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.850) ตามลำดับ และสุดท้าย คือ ด้านความโปร่งใสและการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.850)

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต

ตารางที่ 2 สรุปภาพรวมผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ตามศักยภาพนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต 5 ด้าน โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิ์เงินดิจิทัลวอลเล็ต ตามกรอบมาตรฐานนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ดังสมมติฐานที่ 1 - 6

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ค่าทดสอบ	ค่า Sig.	ผลการศึกษา	
				ยอมรับ	ปฏิเสธ
1	เพศ	F - test	0.481	-	✓
2	อายุ	F - test	0.168	-	✓
3	ระดับการศึกษา	F - test	0.901	-	✓
4	อาชีพ	F - test	0.062	-	✓
5	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	F - test	0.000*	✓	-
6	การลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิ์เงินดิจิทัลวอลเล็ต	F - test	0.000*	✓	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้
5. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
6. ประชาชนที่มีการลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิ์เงินดิจิทัลวอลเล็ต มีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Citation : Phosri, S., Soonklang, S., & Samorbhum, C. (2025). The populist policies of the Paethongtarn Shinawatra

government: A case study of digital wallets. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 77-90.

<https://doi.org/10.65205/jasrru.2025.3215>

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร : กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต

3.1 ด้านความเข้าใจนโยบาย พบว่า ยังแจกเงินไม่ทั่วถึง สื่อสารนโยบายไม่ทั่วถึง และทำให้ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงสิทธิได้เต็มที่ ดังนั้นควรพัฒนากลไกการสื่อสารเชิงรุกที่โปร่งใสและเข้าถึงได้ทุกกลุ่ม เช่น การจัดทำคู่มือประชาชนหลายช่องทาง การใช้สื่อท้องถิ่นและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสื่อสารข้อมูลอย่างถูกต้องและทั่วถึง รวมทั้งสร้างระบบให้คำปรึกษาและตรวจสอบสิทธิที่สะดวก

3.2 ด้านความเหมาะสมของกลุ่มเป้าหมาย พบว่า การกำหนดกลุ่มผู้ได้รับสิทธิยังไม่ชัดเจนและไม่จำเพาะ ทำให้การกระจายเงินไม่ตรงจุดและขาดประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ดังนั้นควรกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนโดยเน้นกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และกลุ่มเปราะบาง พร้อมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมพฤติกรรมการใช้จ่ายของเยาวชน เช่น การจำกัดประเภทสินค้าหรือบริการที่สามารถใช้ได้ และการเชื่อมระบบกับผู้ปกครองเพื่อป้องกันการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย หรือการผูกบัญชีกับผู้ปกครอง และควรออกแบบกลุ่มเป้าหมายให้จำเพาะ เช่น ผู้มีรายได้น้อย ผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ หรือกลุ่มเปราะบาง เพื่อให้เม็ดเงินรัฐตรงจุดมากขึ้น

3.3 ด้านความคุ้มค่าและผลกระทบทางเศรษฐกิจ พบว่า นโยบายเงินดิจิทัลวอลเล็ตแม้มีเจตนารมณ์ที่ดีในการกระตุ้นเศรษฐกิจและช่วยเหลือประชาชน แต่ยังคงมีความคุ้มค่าเชิงโครงสร้างในระยะยาว เนื่องจากขาดการบูรณาการกับนโยบายสร้างอาชีพ การพัฒนาทักษะ และการลงทุนที่ยั่งยืน แต่ขณะเดียวกันทำให้ผู้ประกอบการมีเงินส่งให้ลูกเรียน จึงควรมีการปรับปรุงให้มุ่งเน้นการสร้างรายได้ถาวรและเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประชาชน มากกว่าการกระตุ้นการบริโภคเพียงระยะสั้น ควรควบคู่กับนโยบายดิจิทัลวอลเล็ตกับการพัฒนาอาชีพ ทักษะ หรือเงินทุนหมุนเวียน เพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองและสร้างรายได้ถาวร และควรมีแหล่งเงินทุนที่ชัดเจน โปร่งใส ไม่ใช่การกู้แบบไม่ระบุแหล่งที่มา

3.4 ด้านความโปร่งใสและการบริหารจัดการ พบว่า ขาดการเปิดเผยข้อมูล การบริหารแบบรวมศูนย์ และการตรวจสอบที่ไม่เป็นระบบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและประสิทธิภาพของนโยบาย ดังนั้น ควรปรับปรุงกลไกบริหารจัดการให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน และเปิดโอกาสให้หน่วยงานอิสระและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ เพื่อให้นโยบายเป็นไปอย่างยุติธรรม โปร่งใส และตอบสนองต่อผลประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง

3.5 ด้านความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน พบว่า นโยบายเงินดิจิทัลวอลเล็ตอยู่ในการออกแบบนโยบายที่ไม่เฉพาะเจาะจงและไม่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมาย จึงควรปรับแนวทางจากการ "แจกเงินชั่วคราว" เป็นการ "เสริมศักยภาพอย่างยั่งยืน" ผ่านการส่งเสริมการจ้างงาน การพัฒนาอาชีพ การสนับสนุนธุรกิจชุมชน และการเข้าถึงทรัพยากรดิจิทัลอย่างเท่าเทียม เพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาวและเกิดการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ตามศักยภาพกรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต 5 ด้าน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ประชาชนในเขตตำบลตรมไพร อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ เป็นพื้นที่ที่

มีสัดส่วนของ ประชากรผู้มีรายได้น้อย และ เกษตรกร จำนวนมาก ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้อาจมองว่านโยบายเงินดิจิทัลวอลเล็ตเป็นโอกาสในการ เพิ่มกำลังซื้อ และ กระตุ้นเศรษฐกิจ ในระดับฐานรากโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชายุทธ์ ภูบรรทัด, กิตติศักดิ์ วิมล, และคณะ. (2566). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง นโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ พบว่า ระดับนโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ตามศักยภาพนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต 5 ด้าน โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการลงทะเบียนเพื่อของรับสิทธิ์เงินดิจิทัลวอลเล็ต ตามกรอบมาตรฐานนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ดังสมมติฐานที่ 1 – 6 พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อระดับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการลงทะเบียนเพื่อของรับสิทธิ์เงินดิจิทัลวอลเล็ต แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อระดับนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ นโยบายนี้จะส่งผลกระทบในวงกว้าง แต่กลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยตรง เช่น ผู้มีรายได้น้อย และผู้ที่แสดงความสนใจอย่างชัดเจนผ่านการลงทะเบียน มีแนวโน้มที่จะมีมุมมองเชิงบวกต่อนโยบายนี้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของนโยบายที่มุ่งเป้าไปที่การช่วยเหลือประชาชนในระดับรากหญ้าเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชายุทธ์ ภูบรรทัด, กิตติศักดิ์ วิมล, และคณะ. (2566). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง นโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ ที่พบว่านโยบายที่มุ่งเน้นการช่วยเหลือด้านรายได้โดยตรงมีแนวโน้มที่จะได้รับการตอบรับที่ดีจากกลุ่มผู้มีรายได้น้อย"

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สามารถนำไปใช้ในการ พัฒนานโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต

1.2 ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนานโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต ให้สอดคล้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ของประชาชนในระดับพื้นที่

1.3 ประชาชนสามารถใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการประเมินนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต เพื่อให้เกิดการเลือกตั้งที่มีคุณภาพ ลดการเลือกตามกระแสนิยม หรืออิทธิพลทางเศรษฐกิจ-การเมือง

2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต

2.2 ควรศึกษาวิจัยนโยบายประชานิยมรัฐบาลแพทองธาร: กรณีศึกษาเงินดิจิทัลวอลเล็ต โดยเปลี่ยนตัวแปรหรือเพิ่มตัวแปรอื่นๆนอกเหนือจากภาคนี้พบนี้ เช่น ด้านความรู้ความเข้าใจในนโยบายประชานิยม เป็นต้น

Citation : Phosri, S., Soonklang, S., & Samorbhum, C. (2025). The populist policies of the Paethongtarn Shinawatra

government: A case study of digital wallets. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*, 3(6), 77-90.

<https://doi.org/10.65205/jasrru.2025.3215>

เอกสารอ้างอิง (References)

- นันทวุฒิ พิพัฒน์เสรีธรรม. (2551). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเกิดขึ้นของประชานิยมในประเทศไทย. *วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์*, 26(3), 119 - 166.
- ประชายุทธ์ ภูบรรทัด, กิตติศักดิ์ วิมล, และ พรสวรรค์ สุขไมตรี. (2566). นโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่. *วารสาร มจร โกศยปริทรรศน์*, 1(1), 25-34
- ภัทร หวังกิตติกุล. (2560). ผลกระทบของนโยบายประชานิยมแบบทักษิณต่อการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย. สาขาวิชา การเมืองและการจัดการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลิขิต อีรเวดิน. (2550). *วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วิโรจน์ ณ ระนอง. (2566). ประชานิยมในบริบทการเมืองไทยยุคใหม่. *วารสารเศรษฐศาสตร์การเมือง*, 34(2), 115-140.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)*. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. (2566). *รายงานวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจจากนโยบายเงินดิจิทัลวอลเล็ต*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการคลัง.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). *สรุปผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2566*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สุนทร บุญยะรัตเวช. (2562). ประชานิยม: อดีต ปัจจุบัน และอนาคต. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 59(3), 1-25.
- อิสระ มุสิกะพันธ์. (2566). ผลกระทบทางการเมืองการคลังจากนโยบายเงินดิจิทัลวอลเล็ต. *วารสารการคลังไทย*, 12(1), 55-70.
- เอนก เหล่าธรรมทัศน์. (2549). *ทักษิณ-ประชานิยม*. กรุงเทพฯ : มติชน.

